KAPOCS
A SOPRONI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK LAPJA
MEGJELENIK IDŐSZAKONKÉNT
I. ÉVF. 2. SZ.
FELELŐS KIADÓ: HORVÁTH OTTÓ, BOX 1232 HOPE BC. CANADA

SELMECTŐL VANCOUVERIG.

Az ősi Alma Mater zegzugos városából Sopronba, majd az amerikai kontinensre vándorolt kartársaink közül vajon hányan maradtunk, akik még a Szitnya levegőjét ízleltük ifjú éveinkben? S a forradalom utáni időkben Kanadába és más amerikai államba verődött kartársak, zömmel a Vancouverben végzett ifjabb generáció tagjai merre vannak, hogy élnek?

Térben és időben nagy távlatokat ölel fel e kérdés, s mély érzéseket ébreszt bennünk, akikben az összetartozás érzése él. A világégés szétkergetett bennünket, de akik maradtunk Selmec, Sopron és Vancouver valétáltjai – a legifjabbaktól a legöregebbekig –, misztikus, ősi szakszervezetet őrzünk a szívünkben, melyet a veteránjai még Selmecbánya ódon falai között szívtunk a lelkünkbe. Az az ősi láng, amely ott mint örökégő felragyogott előttünk, Sopronban, majd Vancouverben is töretlen fénnyel továbblobog ma is!

A KAPOCS, mely ennek a lángnak egy kiröppent szikrája, fűzze össze e kontinensen élő kartársakat is, mint egy családot, amelyben az együvétartozás szent tüze lobog. Ó, mily öröm, ha e nagy család szétszórt tagjai legalább egy-egy apró híradással jelt adnak hollétükről, szólnak otthonukról, szeretteikről!

Olykor, ha a magyar erdőkre visszagondolok, mintha távoli idők hárfazengése szólna! Az erdők szava, a természet szeretete fűzzön össze bennünket továbbra is! Lobogjon e kontinensen is a kari összetartozás eszménye.

Magamról szólva feleségemmel Edmontonban élünk, ahol fiam családja is gyökeret vert. Leányomék Calgaryban élnek. A mi fő örömünk az öt unokában van. De nem mulasztjuk el időnként a mindnyájunknak oly kedves Vancouverbe is ellátogatni, ahol az említett örökség emblémája őrzi hagyományainkat.

Fodor Gyula

MEGALAKULT A SOPRONI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE.

A KAPOCS első számával mindenkinek kiküldtünk egy kérdőívet, mely egyúttal belépési nyilatkozatot is jelentett az alakuló Soproni Öregdiákok Egyesületébe /Sopron Alumni Association/. A kiküldött 169 nyilatkozatból 83 érkezett vissza kitöltve. Így örömmel jelenthetjük, hogy a Soproni Öregdiákok Egyesülete megalakult. Bízunk benne, hogy folyamatosan még többen fogják beküldeni a kitöltött íveket, és megalakulásunk vonzólag hat azokra, akik nem bíztak a szervezés sikerében.

Természetesen a megalakulás még magában nem elég. Az Egyesületünknek működőképesnek is kell lennie. Ez a működőképesség a vezetőség dinamizmusától és a tagok lelkes támogatásától függ. Ezért olyan vezetőséget kell majd választani, amely képes lesz szolgálni az Egyesület érdekeit, és mindenben élvezi a tagok bizalmát. Amíg egy megszervezett választásra sor kerülhet, az alábbi vezetőséget alakítottuk:

Elnök: Koller Pál
Szervező titkár: Roller Kálmán
Szerkesztő és pénztáros: Horváth Ottó
Választmányi tagok: Fodor Gyula, Németh Lajos, Tarnócai Károly, Balatinecz János, Tóth Géza, Draskóy György.

A jelenlegi vezetőség legelső feladata megszerkeszteni az Egyesület alapszabályait, és azt az illetékes kanadai szervekkel jóváhagyatni. További feladat gondoskodni a KAPOCS

szerkesztéséről és kiadásáról. Az alapszabályok jóváhagyása után kiírni a titkos szavazást egy jelölő bizottság javaslata alapján a végleges vezetőségre.

Az Egyesület megalakulásával megszűnt a volt Soproni Erdőmérnöki Főiskola Vancouveri Képviselete, és minden utódlási jog és képviselet az Egyesületre szállott át. Mint az idegenbe szakadt Soproni Erdőmérnöki Főiskola utolsó évében volt igazgatója, a Főiskola utódlását az Egyesületre bízom, mely úgy érzem, képes lesz megfelelni a volt selmeci hagyományok és az 56-os forradalom szellemének.

Ezúton fejezem ki köszönetemet Tarnócai Karcsinak, aki 1963-tól, a Vancouverből való eltávozásom óta mostanáig ellátta a Főiskola képviseletét. Megalakulásunk bejelentésének záradékául leveléből idézek: „Visszatekintve az elmúlt két év munkájára, amit tettem, azt a Soproni Gondolat ébrentartásáért tettem. A Soproni Gondolat azon részei érdekében, melyek már kiveszőben vannak a „modern" társadalmakban: összetartás, egymással törődés, baráti segítség és szeretet.

Az elinduló új szervezet, amit majd a KAPOCS-nak kell összetartania, nagy feladat előtt áll. Lassan alakul ugyan, de a természet sem siet, és mégis előre jut. Én ezennel kívánok sok szerencsét és Isten segítségét az új vezetőségnek, és kívánom, hogy a világon szétszóródott soproni erdőmérnökök táborát minél szorosabban tartsuk össze."

Kedves Karcsi! Ezúton köszönjük szép soraidat. Bízva mindannyiunk szeretetében hazánk és Alma Materünk iránt, úgy érezzük, eléggé erősek leszünk ellátni feladatunkat és megvalósítani célkitűzéseinket: tovább szolgálni magyar hazánk érdekeit itt az idegenben, vagy ha a sors úgy hozza, otthon.

– – – –

Egyesületi szervezési ügyekben mindenki szíveskedjék levelét hozzám küldeni /4-1626 Pembina Hwy. Winnipeg 19, Man. Canada/, a KAPOCS szerkesztésére és kiadására vonatkozó levelek Horváth Ottó címére küldendők /P.O. Box 1232 Hope, B.C. Canada/. Adományok a lap technikai fejlesztésének elősegítésére szintén Horváth Ottónak küldendők. Nyugtázás a lapon keresztül történik.

Roller Kálmán

NEKROLÓG.

Fájdalommal vettük a hírt Sébor János kedves professzorunk haláláról. Bár elhalálozása még ez év tavaszán történt, úgy érzem, meg kell emlékeznünk Róla, mint arról a kollégánkról, akit mindannyian tiszteltünk és nagyra becsültünk. Az az ember volt, akit tanártársai, diákjai és ismerősei változatlan érzésekkel szerettek egész életén keresztül kedves, csendes és türelmes egyénisége miatt.

Sébor János 1890-ben született a Trencsén megyei Facskó községben. Zentán járt középiskolába, az erdőmérnöki főiskolát Selmecen végezte 1913-ban, és államvizsgáját 1915-ben tette le kitűnő eredménnyel.

Iskolái elvégzése után erdőfeltárási és földmérési munkákat végzett. Ő építette a kisgaram-rezsőparti és a kisgaram-cserpataki 20 km hosszú erdei vasutat. 1918-ban az erdészeti földméréstani tanszék adjunktusa lett Selmecbányán, majd 1926-ban megbízást kapott a tanszék vezetésére. A húszas években a főiskolánk Sopronba való menekülése után beiratkozott a bécsi műegyetemre, ahol Doležal Eduard és Schumann Richard kiváló geodéta professzorok vezetése mellett megszerezte földmérő-mérnöki oklevelét, ami után egyetemi rendes tanárnak nevezték ki. Nagy szó volt abban az időben, ha valaki harmincas éveiben egyetemi tanár lett. Egészen élete végéig, 42 éven keresztül vezette tanszékét töretlen szakszeretettel, mely idő alatt sohasem hibázott. Generációkat nevelt fel az erdészeti és földmérési tudományok művelésére, és neveltjei otthon is és külföldön is megbecsülést szereztek a magyar erdészeti oktatásnak. Majdnem mindannyiunkat tanított, akik 1956-ban kitelepültünk Kanadába.

42 év nagy idő egy katedrán. Sok minden átalakult az országban ezen idő alatt. Két világháború katasztrófája emésztette fel nemzeti értékeinket, társadalmi rendszerek változtak és

politikai hatalmi versengések gátolták az egészséges fejlődést a tudományokban és a gazdálkodásban egyaránt. Az emberek is átalakultak. Barátokból ellenségek lettek, meglazult az erkölcs és a felelősség érzése, süllyedt az emberi érték, becsület és a honfiúi hűség. Kemény embernek kellett lennie, aki mindezek ellenére nem változott. Sébor János az volt, nem változott. Élete végéig megmaradt tisztának, nemesnek, jó barátnak és mindenekfelett becsületesnek.

Többször volt dékán és kiterjedt társadalmi munkát végzett. De jutott ideje a kutatási munkára is, és állandóan lépést tartott a fejlődő tudományokkal. Hamar felismerte a fotogrammetria jelentőségét a geodéziában, és majd 40 éven keresztül tanította külön tárgyként a fotogrammetriát, elsőnek hazánkban. Kutatásainak fő tárgya a vektoros kiegyenlítés volt, melyről számtalan tudományos cikkben számolt be a geodéta szakközönségnek. Legjelentősebb irodalmi műve a két vaskos kötetű „Általános Geodézia" című könyve, amelyben szinte élete munkájának eredményeit tette közkincsé.

Kiváló munkája elismeréseként számtalan kitüntetést kapott. 1951-ben a Magyar Népköztársasági Érdemérem Arany fokozatát, 1953-ban a Tudományos Akadémia műszaki tudományos kandidátusi fokozatát ítéli neki, 1955-ben, majd 1963-ban az „Erdőgazdaság kiváló dolgozója" címet kapja, 1959-ben a Lázár-Deák emlékéremmel, 1963-ban Bedő-díjjal tüntették ki. 1962-ben a Soproni Egyetem díszdoktorrá avatja.

Az impozáns részvét, ami temetésén megnyilatkozott, nemcsak a kitüntetett tanárnak, hanem az embernek is szólott. Az embernek, akit a jó Isten a legszebb tulajdonságokkal tüntetett ki. Sírjára 60 koszorút hoztak barátai és ismerősei. Özvegye 180 részvétlevelet kapott főleg volt tanítványaitól, amelyekben mint példaképükről, eszményképükről emlékeznek meg.

Egy halottról való megemlékezésben a lélek szavai határnélküliek. Így merem hinni, hogy közelebb vagyunk most Hozzád, János Bátyám, és hallod utolsó szavainkat, melyekkel szeretnénk lerónni hálánkat és megbecsülésünket irántad hűségedért és példamutatásodért. Kívánjuk, hogy nyugodjál békében a szép soproni ciklámenekkel díszített hazai földben, mely életed szilárd talaja volt, és amelyet becsülettel szolgáltál majdnem egy fél évszázadon keresztül.

Roller Kálmán

MAGYAR ERDÉSZEK TUDOMÁNYOS MUNKÁJA.

Az alábbiakban néhány adatot közlünk az Európában maradt kollégáinkról, továbbá azok eredményeiről, akik az amerikai egyetemeken továbbtanultak. Az Európából kapott adatokhoz a Hannover-Mündeni egyetem erdészeti fakultásán keresztül jutottunk, az amerikai adatokat a Forest Science-ből vettük, amely minden év szeptemberi számában közli az amerikai egyetemeken végzett „posztgraduáltak" névsorát.

Balázs Árpád: oklevelét és államvizsgáját Dél-Németországban szerezte meg, és ugyanott mint magánerdőrendező működik.

Dinichi Lajos: oklevelét 1959-ben, doktorátusát 1962-ben szerezte meg. Jelenleg Hessenben az államvizsgájára készül.

Gazsi Vendel: oklevelét 1959-ben szerezte meg. Jelenleg a Daimler-Benz cégnél dolgozik Gaggenauban.

Kató Ferenc: oklevelét 1959-ben, államvizsgáját 1963-ban szerezte meg. Jelenleg doktorátusára készül Hannover-Mündenben.

Nagy József: oklevelét 1959-ben, doktorátusát 1961-ben, államvizsgáját 1963-ban szerezte meg. Jelenleg Hessenben erdőrendező.

Rácz József: oklevelét 1959-ben, doktorátusát 1961-ben, államvizsgáját 1964-ben szerezte meg. Jelenleg mint tudományos kutató dolgozik a hesseni erdészeti kutatóban erdőhasználati és feltárási vonalon.

Rozsnyai Zoltán: oklevelét 1959-ben, doktorátusát 1961-ben szerezte meg. Most készül az államvizsgájára Hessenben.

Kramer Gábor: 1953-ban megszerezte oklevelét. 1959. január 16-án vérmérgezésben, foghúzás után meghalt Hannover-Mündenben.

Tuzsa Tibor: 1962-ben hazament Magyarországra.

Amerikában (U.S.A.) Master vagy Doctor degree-t szereztek az alábbiak:

Bódig József: Master degree-t /Physico-chemical properties of five Philippine mahoganies as related to their gluabilities/ 1961-ben, Doctor degree-t /A study of the mechanical behaviour of wood in transverse compression/ 1964-ben szerezte meg, University of Washington.

Szalamin Gábor Joe: Master degree-t /The influence of certain measurable factors on the specific gravity of longleaf pine, Pinus palustris Mill. growing in southeast Georgia – northeast Florida/ 1962-ben szerezte meg, University of Florida.

Nagy György József: Master degree-t /Snow accumulation and depletion on Leading Ridge Watershed Three/ 1962-ben szerezte meg, Pennsylvania University.

Balatinecz J. János: Master degree-t /The influence of morphological factors upon liquid flow in Douglas fir wood under pressure/ 1963-ban szerezte meg, University of Washington.

Nagy Gyula: Master degree-t /Effects of essential oils of sagebrush, Artemisia tridentata on deer rumen micro-organism/ 1963-ban szerezte meg, University of Colorado.

Horváth Vilmos J.: Master degree-t /Land use adjustment problems created by interstate highways: a case study of seven and one-half miles of 1-94/ 1963-ban szerezte meg, University of Michigan.

Kátai Endre: Master degree-t /Ceric ion initiated polymerization of acrylonitrile/ 1963-ban szerezte meg, New York State University, Syracuse.

Korán Zoltán: Doctor degree-t /Ultrastructure of tyloses and a theory of their growth mechanism/ 1964-ben szerezte meg, New York State University, Syracuse.

Bella Imre: Master degree-t /Growth of white spruce after partial cutting in Alberta/ szerzett 1964-ben, University of Washington.

Dibuz Jenő: Master degree-t /A study of the effect of weakened glue lines and the degree of delamination on shear resistance in structural laminated beams/ 1964-ben szerezte meg, University of Washington.

Herczeg András: Master degree-t /The wettability of wood/ 1964-ben szerezte meg, University of California.

Zánk Tibor: Master degree-t /The effect of chip thickness on pulp properties in high yield pulping/ 1964-ben szerezte meg, New York State University, Syracuse.

Bogárd Gerald: Master degree-t /Root initiation and differentiation in Pseudotsuga menziesii, Mirb, Franco/ State University Oregon, Corvallis.

Felkérjük mindazokat, akik bármilyen adatokat tudnak kollégáink tudományos működéséről, vagy önmaguk szerzői tudományos cikkeknek (beleértve a téziseket is), szíveskedjenek a KAPOCS szerkesztőjével közölni. Következő számunkban szeretnénk a Kanadában degree-t szerzettek névsorát lehozni.

R. K.

HÍREINK.

Báli beszámoló. Szeptember 4-én ismét megrendeztük a most már hagyományossá váló Soproni Diákok bálját a vancouveri Stanley Park Pavilionban. Minden túlzás nélkül, a bál méltó követője volt az előbbiekben rendezetteknek. A résztvevők véleménye szerint (s ki más hivatott a siker megítélésére?) ez a bál is egyike lesz azoknak, melyek mint kedves emlék vonul be emigrációs tényke désünk közé. Mindezt a rendező bizottság, de főként Józsa Laci és Szanyi Laci eredményes és odaadó munkájának tudhatjuk be. Úgy hiszem, fáradozásaikért mindenki nevében ezúton mondhatunk Nekik köszönetet.

Összesen 280-an jelentek meg a bálon, közülük sokan rég nem látott kedves ismerősök, diáktársaink. Professzoraink közül Witt Lajos, Pap Ferenc, Salamon Marion, Adamovich László és Veres Sándor voltak jelen a bálon. Ez alkalommal a helyi egyetem /U.B.C. Forestry/ is képviseltette magát Dr. Wellwood és Dr. Wilson személyében. Reméljük, mindannyian jól érezték magukat!

Nehéz lenne beszámolni mindazon öregdiákokról, kik szívügyüknek tekintették a bálon való részvételt, a KAPOCS egyik technikailag legélőbb formáját. A jó bál a KAPOCS realitássá válásának előfeltétele, a részvétel akarása.

A kitűnő italok mellé a rendezőség magyaros buffetről is gondoskodott. A hangulatot pedig a Bruno olasz együttese és a tánc után szokásos magyar diáknoták danolása adta. A befejező Gaudeamus... és Bányász Himnusz újólag kifejezésre juttatta a régi hagyományainkat, és úgy érzem, mindenki a közös Alma Materhez tartozás meleg tudatával távozott, remélve, hogy jövőre, az emigrációnk 10-ik évfordulójára rendezendő bálunkon még több lesz a megjelenő öregdiákok száma, mely tényt már-már úgy vehetjük, mint együvétartozásunk hitvallását. – Paszner László

– – – –

Horváth István és H. Ingrid /Eugene, Oregon/, megszületett második gyermekük, Mária, 1965. augusztus 6-án.

Komondy Gyula és den Dulk Gerda 1965. május 22-én tartották esküvőjüket New York City-ben (U.S.A.).

Varga Pál és Quest Sharon Lynn 1965. július 3-án tartották esküvőjüket Vancouverben.

Fűr Károly és Nagy Mária Valéria 1965. július 3-án tartották esküvőjüket Vancouverben.

Németh Lajos és Schugerl Ilona 1965. augusztus 2-án tartották esküvőjüket Sopronban, Magyarország.

Kondor György 1965. szeptember 4-én tartotta esküvőjét Budapesten.

Új pároknak szívből gratulálunk és nagyon boldog életet kívánunk.